

уплашенъ, защото, при всичко, че не се виждаше никакъвъ противникъ, вървше почти бѣгомъ и цѣлъ прѣгърбенъ. Азъ и ротнитѣ командири бѣхме на коньотѣ си. Повърнахъ коньтъ си и се приближихъ къмъ Фонъ-Мах'а.

— „Защо отстъпвате?“ попитахъ го.

— „Заповѣдахъ ми да отстъпнѣ, защото пушките ни недостигатъ противника — кринки сж.“

— „Замѣсти ли ви нѣкоя друга частъ?“

— „Не“.

— „Ако обичате, останѣте съ вашата дружина въ резервъ, а азъ съ мойта дружина ще влѣзнѣ въ 1-а линия“.

Той се съгласи, но не останѣ, а продължи отстъплението си, както и азъ настѣплението и скоро се изгубихме единъ отъ други.

Слѣдъ това заповѣдахъ на ротнитѣ командири отъ първата линия (5 а и 6 а роти) да изпратѣтъ патрулна верига и дружината продължи настѣплението си ходомъ въ това врѣме се чу топовенъ гърмежъ, слѣдъ малко — втори.. и изъ рѣдко почнахъ да падатъ гранати въ расположението на дружината — значи, вървѣхме право срѣщу противника. Изпрати се боева верига, но настѣплението продължихме по сжщия начинъ — ходомъ; а противника откри пушеченъ огънь, и артилерийския учести, но врѣди още не ни правѣше и ний не виждахме неприятелскитѣ стрѣлци, освѣнъ по дима. Почнахме настѣплението съ прибѣжки, а неприятеля усили огъня си; гранатитѣ почнахъ да падатъ доста вѣрно въ расположението на ротитѣ — пристрѣлилъ се бѣ. Въ това врѣме и нашата артилерия завърза бой, но разстоянието бѣ оцѣнила много погрѣшно, та въ началото гранатитѣ, вмѣсто да поражаватъ неприя-